Erzurum Dağından Esen Ruzigâr

Karacaoğlan

Erzurum Dağından Esen Ruzigâr — Karacaoğlan

Karacaoğlan 1679 yılında öldü. 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun 27. maddesi uyarınca eserin özgün metni kamu malıdır.

Metnin dayandığı baskı: Halk Edebiyatı Antolojisi, Sadettin Nüzhet Ergun (ö. 1946), 1938.

Metin, Vikikaynak (tr.wikisource.org) aktarımından alınmıştır: https://tr.wikisource.org/w/index.php?title=Erzurum_Dağından_Esen_Ruzigâr&oldid=144086 (revizyon 144086). Bu aktarım Creative Commons Atıf-AynıLisanslaPaylaş 4.0 (CC BY-SA 4.0) lisansıyla paylaşılır; bu PDF de aynı lisansla serbestçe paylaşılabilir.

pdfkitaphane.com

Erzurum dağından esen ruzigâr
Bağlama yolumu atım eşkindir
Söylemen o yâre dokunur bana
Yürek pare pare gönül coşkundur

Getirin atımı binem aşkara
Âlem bilir sevdiğim aşikâre
Dellallar çağırtsam günde beş kere
Satılmaz kumaşım gözden düşkündür

Ördeksiz göllerin avın avlama
Vefasız dilbere meyil bağlama
Ben yolcuyum beni yoldan eğleme
Ver bana bir öğüt aklım şaşkındır

Atıma binip gideyim mazamaz
Her yiğit sevdiği inen gezemez
Sıfat kocar amma gönül kocamaz
Şimdi gönlüm bir yosmaya düşkündür

Karacoğlan der ki ben de yanarım
Yâr yitirdim yana yana ararım
Üç güne koydumdu kavlü kararım
Bu gün yardan ayrılalı beş gündür